

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுமன்றம் 11 மார்ச் 2020

இலங்கையில் வடக்கே உடுவில் – மானிப்பாய் பங்குகளில் சமயப்பணிகளில் ஈடுபட்டுவந்த தம்பதியர் சாமிநாதர் கருசாமி பத்திராதன் - சலெவின் அன்னரத்தினம் பத்திராதன் ஆகியோரின் புதல்வனாகப் பிறந்த ஜேம்ஸ் அவர்கள் பிறந்த கதையும் பின்னாளில் அவர் வணக்கத்திற்குரிய மதகருவாக வளர்ந்த கதையும் சுவாரசியமும் ஆன்மீகமும் உணர்ச்சியும் கலந்திருப்பது.

1945 ஆம் ஆண்டு பிறந்திருக்கும் அருட்தந்தை ஜேம்ஸ் அவர்கள் தனது முதல் திருப்பலியையும் பிரசங்கத்தையும் மானிப்பாய் பங்கிலுள்ள மல்வம் தவோலயத்திலேயே நிகழ்த்தினார். இந்த புனித நிகழ்வு 1970 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 06 ஆம் திகதி நடந்தது. சுமார் அரைநூற்றாண்டு காலத்தின் பின்னர், கடந்த 2019 ஆண்டு ஜூலை மாதம் இதே காலப்பகுதியில், யாழ்ப்பாணம் பரூந்தவோலயத்தில் (Cathedral) அருட்தந்தை ஜேம்ஸ் பத்திராதர் அவர்களின் பிதவூடல், அவரது குடும்ப அங்கத்தவர்கள், ஊர்ப்பொதுமக்கள், வணக்கத்துக்குரிய பிதாக்கள் பூசைபூசு கண்ணீர் அஞ்சலியடைபெற்றது. அவரது குடும்பத்திலிருந்து எதிர்பாராத சீழ்நிலையில் கருத்துவம் கற்கச்சென்று, தங்கு தடையின்றி இறப்பணியைத் தொடர்ந்து, மக்களுடனேயே வாழ்ந்து, அவர்கள் பணியே மகசேன பணியென அன்புருவாக வாழ்ந்தவரின் வாழ்வும் பணிகளும் முன்மாதிரியானவை. சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் முன்னர் அவர் தமது முதலாவது பிரசங்கத்தையே நடத்தியது முதல், கடந்த ஆண்டு, மக்களிடமிருந்து நிரந்தர ஓய்வுபெற்று இறையிடம் தன்னையே ஒப்படைக்கச் சென்ற காலம் வரையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள், சமயப்பணிகளுடன் மாதிரிமல்லாமல், நாட்டு நிலமையுடனும் விடூதலைப் போராட்டங்களுடனும் இரண்டறக் கலந்தவை. இவற்றைப் பிரித்துப் பார்க்க இயலாது.

அருட்தந்தை ஜேம்ஸ், தான் சார்ந்த மறையை மக்களுக்குப் போதித்து வளர்த்து வளம்படும் பணியில் மாதிரி தனது இறப்பணியை வரையறுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கும் அப்பால் சென்று மனிதநேயத்தையும் அவர் வளர்த்தார். மக்களின் இன்பதுன்பங்களில் பங்குகேற்று, மனிதாபிமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இறை அன்பு என்பதை உதட்டளவில் சொல்லாது, அன்பு சலுத்தி உணரவைத்தார். அதன் பெறுபறோகத்தான் அன்றைய தினம் அவருடைய இறுதி நிகழ்வில் மக்கள் இன, மத, மொழி பதேமின்றி ஒன்றுகூடி இறுதி அஞ்சலி சலுத்திய காட்சியை அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழர்கள் – சிங்களவர் இவர்கள் மத்தியிலிருந்து இந்துக்கள், கத்தோலிக்கர், பௌத்தர்கள், இஸ்லாமியர்களின் மனங்களையெல்லாம் வளர்வதாக மனநிறைவான இறப்பணியை மறைக்கொண்டவராகவே அன்று மக்களிடமிருந்து அவர் விடைபெற்றார்.

அவரது தன்னலம் கருதாத சவேதானம் மக்களை இனமத வறோபாடகளுக்கு அப்பால் ஒன்றிணைத்து என்றும் கருத முடிகிறது. மக்கள் யாரை நேசிக்கிறார்கள்..? யாரை நம்புகிறார்கள்..? யாரை முன்மாதிரியாக ஏற்கிறார்கள்..? என்பதையெல்லாம், நேசிக்கத்தகுந்த – நம்பத்தகுந்த – முன்மாதிரியாக கொள்ளத்தகுந்த ஒருவரின் இறுதிபிரியாவிடையில் சிந்தும் கண்ணீர் ரிலிருந்து புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

அரூட்தந்தை ஜேம்ஸ் அவர்கள் உறவுமுறையில் எனக்கு சகலனாக இருந்தபோதிலும், குடும்ப உறவுக்கு அப்பால், இன அடக்குமுறைக்கு எதிராக என்னுடன் புரிந்துணர்வோடு பழகியவர். அரூட்தந்தை ஜேம்ஸ் அவர்களும் நானும் சமய நம்பிக்கைகளுக்கு அப்பால், மிகவும் புரிந்துணர்வோடு எமது நட்பை பணைந்தோம். இந்த நல்லுறவு அவரது மறைவுவரையில் நீடித்திருந்தது. எனக்கும் அவரது தங்கைக்கும் 1976 ஆம் ஆண்டு திருமணம் நடப்பெற்றது. அதன்மூலம் எதிர் பாராத வகையில் எமது நாட்டில் 1977 இல் மட்டும் இனவாத வன்முறைகளை கவராத தன்னிலங்கையிலும் மலையகத்திலும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் எதிர்கால நலன்கருதி, இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகம் (T. R. R.O) தோன்றியது. பம்பலபிட்டி இந்துக்கல்லூரி வளாகம் அகதிகளின் முகாமாக மாறியது. தமிழ் அகதிகளை கல்லூரி வளாகத்தில் வைத்திருப்பதற்கான காலக்கட்டு நெருங்கியிருந்த நிரக்கதியான சமூகத்தில் தான், நெடுங்கணை, ஓட்டுசூட்டான், மூலத்தை வீடு பகுதிகளில் ஐந்து ஐந்து – ஐந்து ஏக்கர் காணிகளில் மக்கள் குடியேறாமல் தரிசு நிலங்களாக காணப்பட்டன. அந்தக் காணிகளில் எமது மலையக மக்களை குடியமர்த்தினோம்.

இவ்வாறு குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களின் தேவைகளை தமிழ் இளைஞர் பரேவையினர் கவனித்தனர். தமிழ் குடும்பங்களின் பரவலாக குடியமர்த்துவதற்கும் என்ற நோக்கத்தில் இயங்கிய காந்தியம் அமைப்பினைச் சேர்ந்த மருத்துவர் ராஜசுந்தரத்தின் நெருக்கடலின் கீழ் சில குடும்பங்கள், செட்டிகுளம், செவிடன் குளம், குஞ்சன் குளம், பாலமோட்டை முதலான பகுதிகளில் குடியேற்றுவதற்கு முன் வந்தன. இக்காலகட்டத்தில் தான் அரூட்தந்தை ஜேம்ஸ் பத்திரிகைச் செட்டிகுளத்தின் பங்கு தந்தையாக இறப்பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். நான் அவரை தொடர்புகொண்டு, பங்கின் பணிகளையும் முன்னெடுத்தவாறு, அப்பகுதியில் குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களையும் பொறுப்பேற்க முடியுமா..? பராமரிக்க முடியுமா..? எனக்கேட்டேன்.

யாழ். மறைமாவட்டத்தின் அனுமதியைப் பெறாததற்காக, அவர் மறைக்கொண்ட முயற்சிகளையும் நானறிவனே. அவரிடம் இயல்பாகவே குடியிருந்த மனிதரையே உணர்வாதான், தான் சார்ந்திருந்த மதத்திற்கு அப்பாலும், பாதிக்கப்பட்ட எந்த இனம், மக்களும் உதவவதற்கும் என்ற துண்டித்தலத்தைத் தந்திருக்கவதற்கும். அவரது அர்ப்பணிப்பான சவேதியினால், காந்தியத்தின் பணிகளை வகுப்பினால், மன்னார், மூலத்தை வீடு பிரதேசங்களிலும் முன்னெடுக்க முடிந்தது.

1978 – 1979 ஆம் ஆண்டுகாலத்தில், தமிழ் இளைஞர் பரேவையினரும் இந்த குடியேற்றத்திட்டங்களுக்கு அனுசரணை வழங்கியதன் மூலம் வளர்ந்தனர். இந்த வளர்ச்சியை அன்றைய அதிகாரவாக்கம் ஆயுதப்படைகளும் கண்காணிக்கத் தொடங்கின. தமிழ் எல்லையோரக் கிராமங்களில், மலையகத் தமிழ் மக்களை, யாழ்ப்பாணத்தின் சேர்ந்த தமிழ் இளைஞர்கள் அத்தமீறிக் குடியேற்றுகிறார்கள் என்ற எண்ணப்பாடு அரசுமற்றும் ஆயுதப்படையினர் தரப்பில் எழுந்ததொரு கியது.

அந்தக் குடியிறேற்றங்களாகுத் தவேயான நிதிவளம் வளெரிநாடுகளிலிருந்து பறெப்படுகிறது என்ற தகவலையும் அரசு சார்பு ஊடகங்கள் வளெரியிடத் தொடங்கின. அதில் ஓரளவு உண்மை இருந்தது என்பதற்கும் மாற்றாகக் கருத்து இல்லை. முன்னைய கல்லோயா சிங்கள குடியிறேற்றம் முதல், அதன் பின்னர் மகாவலி திசைதிருப்பத்தின் பரேில் நடந்த அரசின் குடியிறேற்றங்களை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

அருட்தந்தை ஜேம்ஸ், சட்டிகுளம், வவுனியா அகதிகளின் நலன்கள் தவேகைக் காக அனதை து மதத்தினருடனும் சிநகேபர வமாக உறவாடி அனவைரதும் நன்மதிப்பினையும் பறெற்றிருந்தார். அவரது அந்த உன்னதமான நோக்கினால், கத்தோலிக் கத்திரூச்சபையிடத்திலேயே, தவேனுக கான சவேவை தவேலயங்களில் மாத் திரம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை, மாணுடத்தின் மமேபாட்டிலும் தங்கியிருக்கிறது என்ற செய்தியை வழங்கினார். அதனால் சில இளம் பாதிரிமாரும்கன்னியாஸ்திரிகளும் யாழ். மாவட்டத்திலிருந்து பயணித்து தமிழர் குடியிறேற்றங்களில் தன்னார்வத்தொண்டர்களாக இயங்கினார்கள். மறைமாவட்டத்தின் HUDEC என்ற உதவிக் கரத்தின் மறே பார்வையாளராக பாதிக் கப்பட்ட மக்களின் மீள் குடியிறேற்றத்தில் அக்கறையை செலுத்தினார். முதலில் கிளிநொச்சி மாவட்டப் பங்கு கருவாக பொறுப்பெடுத்தது, அங்கு முக்கியமாக “ஆரோபணம்” ஆசிரமத்தலை வழிநடத்தி, அதனை விஸ்தரித்தார். அவரின் ஏற்பாட்டில், லண்டனிலிருந்து புலம்பெயர் தமிழர், பாரினால் பாதிக் கப்பட்ட பறெற்றோரை இழந்து தவித்த சிறார்கள் பராமரிப்புக் காக ஆரோபணத்தலை நிறுவினார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ் இளைஞர்களை உள்ளடக்கிய அமைப்பொன்றை நிர்வகிப்பது அன்றைய பரேச்சு சபுழலில் அபாயகரமானது. இயக்கங்களின் கட்டுப்பாடுகள், ஆட்சரேப்பங்கு அழைத்துச் சென்றவர்களை விடுவித்தல், ஆயுதப்படைகளின் மிரட்டல்கள், மாணவர்களை பாடசாலகைக் கு அனுப்புவதல் முதலான பலதரப்பட்ட சிக்கல்களையும் அவர் சமாளிக்க நரேந்தது.

கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டு இதே காலப்பகுதியில், அருட்தந்தை ஜேம்ஸின் பித்தவாடல் யாழ் நகருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது, செல்லும் வழியில் சில நிமிடங்கள் ஆரோபணத்தில் அஞ்சலிக் காக வகைக் கப்பட்டது. அந்த நிமிடங்களில், ஆரோபணத்திலிருந்து பராமரிக்கப்பட்ட படித்து வளெரியறிய இளைஞர்களின் உணர்ச்சிமிக் க அஞ்சலி அங்கிருந்த எல்லோரையும் மனமுருகச் செய்து, மனிதநயேம் என்பது எவ்வளவுதிரும்பாயும் என்பதையும் பறசாற்றியது.

மக்கள் அவரை மறைவிசுவாசியாகப் பார்க்கவில்லை. மறையின் உதாரணமாகவே அன்பை சொல்லவல்ல, அன்பை பரிபரணமாக தந்து உணர்ந்தவராகவே பார்த்தனர். மூலத்தை வீழ்பொறுப்புகள், அவரை அவ்விடத்தில் கட்டுப்பாட்டுக்கள் வதை திருந்து, புலிகளுடன் இணைந்து இயங்குவனே டிய தவேயையும் ஏற்படுத்தியது. அவர்களின் மலேமட்ட தலைவர்களுடன் சரேந்து, மக்களின் பொதுவாழ்விற் கான பணிகளில் ஈடுபட்டார். அத்துடன் சர்வதேசத்திற்கு மக்களின் நிலையை எடுத்துரைப்பதிலேயே அவர் கவனம் செலுத்தினார். யுத்தம் மக்களை கிரமம் கிரமமாக குடிபெயரவைத்து நிற்க்கதியாக் கிற்று.

வன்னிமாவட்டத்திற்கு குடிபெயர்ந்த 350,000 ஆயிரத்துக்கு மறேபட்ட மக்கள் பழைய மாத்தளன், பொக்கனி, முள்ளிவாய்க் கால் முதலான சிறிய பிரதேசங்கள்குள் வழியின்றி அடரைந்து கிடந்தார்கள். அவை பாதுகாப்பு வலயம் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதால்

நம் பிக்குகயைின்பரேலில் மக்கள் இதற்குள் அடந்தாரைகள் . சரவதசே சடுஞ்சிலுவசை சங் கமுமடே, நிராதரவாக இவர் களடோடு முடங் கியது . பரோரில் கடுல் லபட்டவர் களனை புதபைபுதற்குமும் பிரத்தியகே இடங் களில் லாது, அவர்கள் மரணித்த அந்தந்த இடங் களிலேயே புததை தாரகள் . அவ்வாறு இறந்தவர் எம்மதத்தசைசரே ந்தவராக இரூந்தாலும் , சக்கூரூவாநவர் களடுந் சரே ந்து இரவூ பகல் பாராதூ ஆராதனை நடத்தி இறந்தவர் களனை அடக்கம் செய்வதற்கு முன்னின்று உழதை தார .

2009 ஆம் ஆண்டூ ஏப்ரில் 22 ஆம் திகதி, அதிகாலனை வலனைரூ மடத்திலிருந்த தவோலய கஃரூமடத்தில் அரூடத்தந்தனை ஜமேஸ் இரூந்தவனேயில் ஷலெத் தாகக் கூதலூக்கு ஆளாகி காயமடநைது உடனடியாக புல் மடேட்டனை ஆஸ் பத்திரிக் கூ சடுஞ்சிலுவசை சங்கத்தின் கப்பலில் அனுப்பிவகை கப்பட்டார . அந்த ஆஸ் பத்திரியிலிருந்து சிகிச்சனை பெற்று அவர் வவூனியாவூக்கு திரூம் பியபடேது யுத்தம் முபிவூறு நிரூந்தது . அதுவரயையில் அவரடோடு இரூந்த மக்கள் தடூப்புக காவலில் வகை கப்பட்டிரூந்தனர் . உடனடியாகவடே தாமதிக காமல் , அந்த பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மனச்சுமனைகளை தணிப்பதில் அவர் இறங்கினார் .

அவர்களுக்கூ மாற்றூடகனூம் துணிமணிகளூம் உலர் உணவூம் சகேரித்துக் கடுடூப்பதிலூம் புலிகள் இயக்கத்திலிருந்தவர் கள் என்ற சந்தகேத்தில் தடூப்பிலிருந்தவர் களயூம் சந்தித்து, அவர்களுக்கூம் வாராந்தம் உடகைள் , உணவூ, சவற் காரம் , பற்ப்சனை, முதலான அததியாவசிய தவேகனைகளை பெற்றுக்கடுடூப்பதிலூம் மதவழிபாடூக்கூம் ஏற்பாடூ செய்துகடுடூத்தார .

2010 இல் அவர் மாங்குளத்திற்கூ வந்தபடேது, மனிதநயேப்பணி பன் மடங் காகியது . பரோரினால் பாதிக்கப்பட்டூ அனதை தயூம் இழந்தூ, வானம் பார்த்து நின்ற மக்கள் , அவர்களுடோடு இன்னும் நிரக் கதியாக நின்ற மக்கள் என்று பலர் அபயக்கரம் நீட்டினார்கள் . மக்கள் கடுடுவதற்கூம் தஞ்சம் புகூந்து படுததுறங் கவூம் இடிந்து கிடந்த மாங்குளத்திலிருந்த சனெ . அகன்ஸ் , வவூனிக் கூளத்திலிருந்த வனோங்கனனி தவேமாத கடுவில் களை திரூத்தூவித்தார . அதபேரூன்று மறனை மாவட்டத்தின் நிதியூதவியடோடு, பணிக் கன்கூளம் , வடகாடூ கூழந்தனை யசேூ கிராமம் அம்பாள் புரம் , பரூன்ற கிராமங் களில் சிறூ சிறூ தவோலயங் களனை நிறூவி, மரங் களூக்கு கீழகூடியிருந்த மக்களை ஆதரித்தார . அநாதகளைான பனென்பிள்ளகளை பராமரிக் கூட ஷபெபரட்டி பிள்ளகைள் நிலயைத்தனை (Good Shepherd Children Home) தடுடங் கினார் . அவ்வாறுதான , கிராமங் களூக்கான அபிவிருத்தி திட்டங் களை அனவைரதூம் புரிந்துணர் விலூம் அங்கீ கரிப்பிலூம் முன்னடுதது, அனவைரிடத்திலூம் நம் பிக்குகயனை வளர்த்தார . இவ்வாறு அவர் மறே கடுண்ட பணிகளை அடூக்கிக் கடுண்டடே பரூகலாம் .

அவரூடயை **50 ஆம் ஆண்டூ** கூரூத்தூவப்பட்ட நிறனைவூ விழாவனை வடுகூ விமரிசயாக கடுண்டாட வனெண்டூமனென்ற அவரதூ உடந் பிறப்புக்களூம் , மறனைமாவட்டங் களனை சரே ந்தவர் களூம் விரூம்பினர் . எனினூம் அக காலங் களில் , தான தியானத்திற்கூ பரூகவிருப்பதாகவூம் விழாவூக் காக சலெவிடப்பட்டவூள்ள நிதியனை பாதிக்கப்பட்ட மக்களூக்கு வழங் கூம்படியூம் அவர் வனெண்டினார் . ஆனால் , அவரதூ கூடூம்ப உறவூகளடூ விடவில்லை . நச்சரித்துக்கடுண்டடே ஏற்பாடுகளை செய்துகடுண்டிரூந்தனர் . ஆனால் , அவயைலெ லாவூறுகூம் முன்னர் ஆண்டவர் அவரனை நித்திய தூயிலடோடு மக்கள் எல்லரூரயூம் பரிதவிக் கவிட்டூ அழதை தூச்சனெற்றார் . அவரூடயை பபி தவூடல் , விதகை கப்பட்ட சமாதியில் யாழ் .

மறைமாவட்ட பங்கைச் சார்ந்த அருட்தந்தை இம்மானுவேல் அடிகளார் (தலைவர் - Global Tamil Forum) சில கருவானவர்களுடன் இணைந்து, பின்வரும் வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டினை பதித்தார். “கிறிஸ்துவின் பணியாளனாக நீர் மக்களை முக்கியமாக துன்பத்திலிருந்து வரகளை நச்சித்தீர். உமது இறைபணியின் முழுக்காலத்தையும் அவர்களுடன் இருப்பதற்காகவும், அவர்களின் தவேகளை பார்ப்பதற்காகவும் ஈடுபட்டுத் தீர். தவேன் உமக்கு நித்திய சந்தோஷத்தை தருவானாக.”

அருட்தந்தை ஜேம்ஸ் பத்திராதர் அவர்கள் நினவைகளாக என்றும் எம்முடனும், எந்த மக்களாக காக அவர் வாழ்ந்தாரோ அம்மக்களின் நினவைகளுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார். அவருடைய நினவைகளை அவர் பணியாற்றிய வன்னி பெருநிலப்பரப்பில் போரினாலும் வறுமகைக்கோட்டினாலும் பாதிக்கப்பட்ட சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கு ஏற்ற அறக்கட்டளை உருவாக்கப்படல் வேண்டும். அதுவே அன்னாரின் தன்னலம் கருதாத மக்கள் சவேயை தொடர்ந்தும் முன்னெடுப்பதற்கு ஏற்ற சிறந்த ஆக்கபூர்வமான பணியாகும்.

- ஐந்தாம் பத்திரிகை : ஐந்தாம் பத்திரிகை -